

Sygn. akt *IC 158/14 upr.*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gryficach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Krystyna Murawka

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Łuszczak

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2016 r. w Gryficach

sprawy z powództwa T. P.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej

w S.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powódki na rzecz pozwanego 1.217 zł (tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu;

III. nakazuje ściągnąć od powódki na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Gryficach 570 zł (pięćset siedemdziesiąt złotych) tytułem kosztów sądowych;

SSR Krystyna Murawka

Sygn. akt IC 158/14

UZASADNIENIE

T. P. wniosła o zasądzenie od (...) Spółki Akcyjnej w S. 1.600 zł. z odsetkami ustawowymi liczonymi od 25 czerwca 2012 r. wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podnosiła, że w dniu 19 maja 2012 r. doszło do włamania i kradzieży z pojazdu powódki urządzenia nawigacji satelitarnej, poduszki powietrznej kierowcy oraz pięciu foteli samochodowych. Wobec niewykrycia sprawcy czynu, dochodzenie w sprawie włamania umorzono. Powódka w dacie w powyższego zdarzenia korzystała z ochrony ubezpieczeniowej w ramach dobrowolnego ubezpieczenia majątkowego – autocasco zawartej z pozwanym, któremu zgłosiła szkodę w dniu 25 maja 2012 r. Pozwany uznał swą odpowiedzialność i po przeprowadzeniu postępowania w przedmiocie likwidacji szkody wycenił koszt naprawy pojazdu na kwotę 10.601,12 zł., którą wypłacił powódce. T. P. kwestionując wysokość powyższych ustaleń, zleciła sporządzenie oceny technicznej i kalkulacji naprawy rzeczoznawcy samochodowemu, który zgodnie z treścią kalkulacji naprawy nr (...) oszacował koszt przywrócenia pojazdu do stanu wcześniejszego na 21.449,10 zł.

Na skutek odwołania od powyższej decyzji pozwany pismem znak (...) – E/ (...)/12 poinformował powódkę o przyznaniu dopłaty w kwocie 6.986,96 zł. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił łącznie powódce kwotę 17.588,08 zł.

W sprzeciwie od wydanego nakazu zapłaty pozwany, nie kwestionując zasady swojej odpowiedzialności wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc, że łącząca strony umowa ubezpieczenia autocasco była zawarta w wariantcie serwisowym brutto, co zgodnie z § 27 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia Autocasco, oznaczało, iż naprawa pojazdu powinna nastąpić po uprzednim uzgodnieniu jej zakresu i kosztów z pozwanym oraz w myśl § 28 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia Autocasco, winna ona zostać potwierdzona fakturami VAT, czego jednak powódka nie uczyniła. Dopiero w piśmie z dnia 28.09.2010 r. powódka złożyła dorozumiany wniosek o likwidację przedmiotowej szkody w wariantcie kosztorysowym, do czego też była uprawniona zgodnie z treścią ust. 2 cytowanego § 28. Jednocześnie pozwany zakwestionował prywatną kalkulację naprawy wskazując, iż nie uwzględnia ona zapisów łączącej strony umowy przewidującej m.in. dokonanie potrąceń amortyzacyjnych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 19.05.2012 r. w S. przy ul. (...) doszło do włamania do samochodu marki V., model S. 03 - 10, typ S. 2.0 (...), rok produkcji 2007 i o nr rej. (...) należącego do powódki T. P.. W wyniku powyższego zdarzeniu uległ pojazd powódki oraz dokonano z jego wnętrza kradzieży elementów jego wyposażenia w postaci firmowego urządzenia nawigacji satelitarnej marki V., poduszki powietrznej kierowcy oraz pięciu foteli samochodowych.

Postanowieniem z dnia 29.06.2012 r. wydanym w sprawie 1 DS. 2622/12 Prokuratura Rejonowa S. – Ś. w S. umorzyła dochodzenie w sprawie kradzieży z włamaniem na szkodę T. P. z uwagi na niewykrycie sprawy czynu.

W dacie zdarzenia pojazd powódki objęty był polisą dobrowolnego ubezpieczenia autocasco o nr (...) zawartej pozwanym, której integralną część stanowiły Ogólne Warunki Ubezpieczenia identyfikujące się kodem: C – AC – 02/11. Umowa została zawarta na okres ubezpieczenia od dnia od 08.12.2011 r. do dnia 07.12.2012 r. Zakres ubezpieczenia wskazany w polisie obejmował wariant serwisowy z ryzykiem kradzieży, zaś suma ubezpieczenia została określona na 53.780 zł.

Zgłoszoną pozwanemu w dniu 25 maja 2012 r. szkodę w pojeździe powódki zarejestrowano pod numerem (...).

Do protokołu oględzin dokonanego przez rzeczoznawcę ubezpieczyciela powódka nie wniosła zastrzeżeń. T. P. złożyła oświadczenie, iż szkoda w jej pojeździe ma zostać zlikwidowana w wariantcie serwisowym oraz zobowiązała się do przedłożenia rachunków za naprawę pojazdu. W toku postępowania likwidacyjnego wysokość szkody w pojeździe powódki została oszacowana na **10.601,12** zł. Decyzją z dnia 13.08.2012 r. T. P. przyznano i wypłacono powyższą kwotę.

W kalkulacji kosztów naprawy do wymiany zakwalifikowano: bęben zamka drzwi przednich lewych, system nawigacji, siedzenia 5 sztuk oraz AirBag kierowcy. Natomiast do naprawy zakwalifikowano drzwi przednie lewe oraz lakierowanie ponaprawcze zgodnie z automatyką.

Bezsporne (- odpis polisy komunikacyjnej ogólnej nr (...), k. 13 – 16,

- odpis ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty,

zniszczenia lub uszkodzenia (autocasco) należących do klientów indywidualnych, k. 17 – 24,

- odpis postanowienia z dnia 29.06.2012 r., k. 26,

- kopia zgłoszenia szkody, k. 72 – 73,

- kopia protokołu szkody, k. 74 – 75,

- kopia wykazu dokumentów niezbędnych do przeprowadzenia procesu likwidacji

szkody, k. 76 – 77,

- odpis kalkulacji naprawy nr (...) / z dnia 06.06.2012 r., k. 27 - 31,

- odpis decyzji pozwanego z dnia 13.08.2012 r., k. 32).

W kalkulacji naprawy nr (...) sporządzonej na zlecenie powódki koszt naprawy pojazdu oszacowano 21.449,10 zł. W tym do wymiany zakwalifikowano: bębenek zamka drzwi przednich lewych – wyłamany, folię ochronną drzwi przednich lewych, układ obsługi nawigacji – wyłamany, uchwyt do puszek prawy – ułamany, siedzenia drugiego rzędu – 3 sztuki, siedzenia trzeciego rzędu – 2 sztuki, koło kierownicy, poduszkę bezpieczeństwa kierowcy i przewody układu nawigacji. Natomiast do naprawy zakwalifikowano drzwi przednie lewe, zaś do lakierowania wcześniej lakierowane elementy nadwozia pojazdu zakwalifikowane do wymiany lub naprawy.

Za sporządzenie przedmiotowej ekspertyzy, rzeczoznawca w dniu 20.06.2012 r. wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 369 zł.

Dowód: - odpis oceny technicznej z dnia 19.06.2012 r., k. 33 – 34,

- odpis dokumentacji fotograficznej, k. 35 – 36,

- odpis kalkulacji naprawy nr (...) z dnia 19.06.2012 r., k. 37 - 42,

- odpis faktury Vat z dnia 20.06.2012 r., k. 43.

Pismem z dnia 28 września 2012 r., działając w imieniu powódki, (...) Spółka cywilna Biuro Pomocy Prawnej i Dochodzenia Odszkodowań w S., wezwało pozwanego do zapłaty 11.216,98 zł. - stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą oszacowanej we własnym zakresie szkody (21.449,10 zł.), a kwotą wypłaconego odszkodowania (10.601,12 zł.).

Pismem nr (...) - E/ (...) /12 pozwany zweryfikował koszty naprawy i przyznał uzupełniające odszkodowanie w kwocie **6.986,96 zł.** – z wyłączeniem kosztów sporządzenia prywatnej kalkulacji naprawy albowiem nie zostały one objęte zakresem ochrony ubezpieczenia.

Dowód: - odpis pisma (...) Spółki cywilnej Biura Pomocy Prawnej i Dochodzenia

Odszkodowań w S. z dnia 28.09.2012 r. wraz z informacją o stawkach

roboczych, k. 45 – 51,

- odpis pisma pozwanego (...) - E/ (...) /12 wraz ze zweryfikowaną

kalkulacją naprawy, k. 52 - 56,

Pismem z dnia 5 lutego 2013 r., pozwany został wezwany do zapłaty 4.230,02 zł. tytułem odszkodowania. W odpowiedzi, pozwany pismem z dnia 4 marca 2013 r., odmówił spełnienia świadczenia.

Dowód: - odpis wezwania do zapłaty (...) Spółki cywilnej Biura Pomocy Prawnej i

Dochodzenia Odszkodowań w S. z dnia 05.02.2013 r. wraz ze zwrotnym

potwierdzeniem odbioru, k. 57 – 58,

- odpis pisma pozwanego z dnia 04.03.2013 r., k. 59.

Wysokość kosztów przywrócenia pojazdu powódki do stanu przed zaistnieniem szkody wynosiła 17.156,58 zł. Wysokość powyższej szkody oszacowano przy zastosowaniu ceny części zamiennych wg aktualizacji na maj 2012 r. Z kolei wartość systemu nawigacji ustaloną w (...) V. w S. obowiązującą w (...) dla numeru VIN samochodu powódki

ustalono na 6.936,16 zł. (netto). Zainstalowany w fazie produkcji pojazdu powódki systemu nawigacji posiadał wyświetlacz monochromatyczny.

Dowód: - opinia biegłego sądowego Z. K., k. 109 – 125,

- uzupełniająca opinia biegłego sądowego Z. K., k. 153 – 156.

Sąd zważył, co następuje:

Żądanie powódki okazało się niezasadnym.

Zgodnie z treścią art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Natomiast jak stanowi § 2 pkt 1 cytowanego powyżej art. 805 k.c. świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku - jak stanowi art. 817 § 1 k.c.

Zgodnie z art. 805 k.c., ubezpieczyciel ma obowiązek wypłacenia odszkodowania w razie nastąpienia określonego w umowie wypadku losowego.

W § 3 ust. 23 punkt 7 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia Autocasco wypadek zdefiniowano jako zdarzenie przyszłe i niepewne, niezależne od woli ubezpieczonego, do którego zakwalifikowano kradzież ubezpieczonego pojazdu, jego części, elementów wyposażenia podstawowego i dodatkowego (...).

Z kolei w myśl art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Odpowiedniej sumy tj. sumy odpowiadającej kosztom przywrócenia uszkodzonej rzeczy do stanu poprzedniego. Jednakże w przypadku naprawienia szkody przez ubezpieczyciela zazwyczaj polega na zapłacie określonego odszkodowania.

W sprawie bezspornym był fakt włamania i kradzieży w pojeździe powódki oraz zasada odpowiedzialności pozwanego, a także, wysokość szkody ustalona przez pozwanego i wypłacona w wysokości 17.588,08 zł. Bezspornym okazał się także zakres uszkodzeń pojazdu oraz kwalifikacja poszczególnych części do naprawy bądź do wymiany, poza systemem nawigacji.

Celem ustalenia wysokości kosztów przywrócenia pojazdu do stanu przed szkodą, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego. Do złożonej opinii, poza zarzutami sformułowanym przez pełnomocnika powódki, a odnoszącymi się do wartości nawigacji, strony nie wniosły innych zastrzeżeń.

W uzasadnieniu zarzutów pełnomocnik powódki podnosił, iż biegły przyjął do wyceny kosztów naprawy pojazdu, wartość nawigacji z wyświetlaczem monochromatycznym, według danych wskazanych przez (...) V. twierdził jednak, że pojazd powódki był wyposażony w nawigację z wyświetlaczem kolorowym, której wartość netto rzeczoznawca powódki ustalił na 7.239,29 zł. Celem wyjaśnienia przyjętego przez biegłego założenia wyposażenia pojazdu w wyświetlacz monochromatyczny, zlecono biegłemu wydanie opinii uzupełniającej i wyjaśnienie z jakich względów przyjął wskazany w opinii model wyświetlacza nawigacji. Przy czym w przypadku uznania zarzutów powódki za uzasadnione, biegły zobowiązany był do określenia wartości tego modelu nawigacji.

Odnosząc się do zarzutu powódki przyjęcia błędnego założenia w zakresie wyposażenia pojazdu w wyświetlacz monochromatyczny, biegły wyjaśnił, iż po wprowadzeniu numeru VIN pojazdu powódki do systemu producenta (...), uzyskał informację dotyczącą wyposażenia jakie producent pojazdu skonfigurował na etapie produkcji. W świetle tych danych fakt, zainstalowania na etapie produkcji pojazdu systemu nawigacji wyposażonego w wyświetlacz

monochromatyczny okazał się niewątpliwym (choć wyświetlane symbole posiadały kolor zbliżony do niebieskiego) – vide k. 154-156.

Z uwagi na fakt, iż pełnomocnik powódki podtrzymał swoje zarzuty, choć poza twierdzeniem co do omawianego wyposażenia, nie wskazywał argumentów, celem definitywnego wyjaśnienia powyższej kwestii, Sąd uwzględnił wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań powódki, która została wezwana na termin rozprawy pod rygorem pominięcia tego dowodu. W ocenie Sądu nie można wszak wykluczyć, iż T. P. nabyła pojazd, w którym sporny element został wymieniony, co miałyby znaczenie dla ustaleń faktycznych w świetle zakresu informacji zgromadzonych przez biegłego, a odnoszących się do danych z fazy produkcji przedmiotowego samochodu.

Sąd podkreśla, że wniosek o przesłuchanie powódki został zgłoszony przez pełnomocnika tej strony. Jednakże, mimo prawidłowego wezwania, T. P., nie stawiała się na rozprawę wyznaczoną dla potrzeby przesłuchania jej na okoliczność istotną i sporną, która miała też wpływ na wynik postępowania. Powódka nie usprawiedliwiła też swej nieobecności. Wobec powyższego, Sąd stosując rygor przewidziany w art. 242 kpc, pominął dowód z zeznań strony i dokonał ustaleń faktycznych w oparciu o przeprowadzone dowody.

W zakresie ustaleń faktycznych, w tym spornej kwestii modelu i wartości systemu nawigacji satelitarnej, Sąd oparł się o twierdzenia i wnioski biegłego sądowego, który wydał opinię zgodnie z tezą dowodową, dokładając wszelkich starań dla potrzeb zweryfikowania i opisanego prawidłowego wyposażenia pojazdu powódki. Sąd podkreśla, że uzupełniające wyjaśnienia biegłego dodatkowo uzasadniają prawidłowość założeń i wniosków opinii.

Zgodnie z art. 6 kc, ciężar wykazania faktu, z którego strona powodowa wywodziła skutki prawne, spoczywał na T. P.. Jednakże powódka poza twierdzeniem przeciwnym i negowaniem ustaleń biegłego – w zakresie modelu wyświetlacza nawigacji – nie dowiodła, by opinia była obciążona błędnym założeniem. Nie stawiając się na posiedzenie Sądu wyznaczone celem przesłuchania strony, powódka sama pozbawiła się możliwości dowiedzenia prawdziwości swego twierdzenia. W procesie strona była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika. Ponadto dodać należy, że nie zachodziła żadna znana Sądowi przyczyna (art. 214 kpc) uzasadniająca odroczenie rozprawy, po zamknięciu, której nastąpiło wydanie wyroku.

Z tych względów, zarzuty sformułowane przez pełnomocnika powódki, do założenia wyposażenia pojazdu i wniosków biegłego, należało uznać za niezasadne.

Skoro biegły sporządził opinię zgodnie z treścią postanowienia Sądu, w której jasno i kompleksowo uzasadnia ustalenia oraz wnioski, a jej uzupełnienie dodatkowo potwierdza prawidłowość założeń, to mogła ona stanowić podstawę dokonania oceny wysokości szkody, której doznała powódka, na skutek zdarzenia opisanego w uzasadnieniu pozwu.

Te rozważania doprowadziły Sąd do przekonania, że wysokość szkody powódki wyraża się kwotą 17.156,58 zł.

Zgodnie z treścią art. 824¹ § 1 k.c. o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody. Zważywszy, że powódka domagała się zapłaty 1.600 zł., a dotąd otrzymała od pozwanego łącznie 17.588,08 zł., to w świetle treści powołanego wyżej art. 824¹ § 1 k.c., w odniesieniu do wysokości szkody ustalonej na kwotę 17.156,58 zł., należało uznać żądanie T. P. za niezasadne albowiem przewyższające koszty niezbędne do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego.

W tych okolicznościach, za koszt niecelowy i dlatego nieobciążający pozwanego, należało uznać również wydatek powódki związany ze zleceniem kalkulacji wysokości szkody.

Powyższe rozważania, w świetle przytoczonych przepisów, uzasadniają decyzję zawartą w punkcie pierwszym wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu sąd oparł o zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy wyrażoną w art. 98 k.p.c. zgodnie, z którym strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty

niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Na kwotę zasądzoną z tego tytułu od powódki na rzecz pozwanego złożyło się: wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 600 zł. ustalone zgodnie z § 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 j.t.), powiększone o koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. oraz 600 zł. tytułem zapłaconej przez pozwanego zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.

Orzeczenie zawarte w punkcie trzecim wyroku zapadło w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy w związku z art. 113 ust. 1 ustawy z dn. 28.07.2005 r. o kosztach sądowych(...) - Dz. U. nr. 2010.90.594, ze zm.-, który to przewiduje, że kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić (...) sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Dlatego wydatkowaną z urzędu kwotę 570 zł., stanowiącą wydatki z tytułu wynagrodzenia biegłego, którego wysokość nie znalazła pokrycia w uiszczonej zaliczce, Sąd nakazał ściągnąć od powódki na rzecz Skarbu Państwa.

K. Murawka